

نویسنده: روبرت بسی، کوهلر «Robert C. Koehler»
منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2024-04-13»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

فعالان صلح با نقاب‌های ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در 29 ژانویه 2021 با موشک‌های هسته‌ای ساختگی در مقابل دروازه براندنبورگ برلین در اقدامی برای درخواست پیشرفت بیشتر در خلع سلاح هسته‌ای عکس می‌گیرند). عکس: جان مک دوگال / خبرگزاری فرانسه از طریق گیتی ایماژ

Peace activists wearing masks of Russian President Vladimir Putin (L) and U.S. President Joe Biden pose with mock nuclear missiles in front of Berlin's landmark Brandenburg Gate on January 29, 2021 in an action to call for more progress in nuclear disarmament.

(Photo: John Macdougall/AFP via Getty Images)

**ما به جایگزینی برای ناسیونالیسم مجهز به سلاح
هسته‌ای نیاز داریم**

***We Need an Alternative to Nuclear-Armed
Nationalism***

اگر «جنگ دولت را ساخت و دولت جنگ را به وجود آورد»، آن‌طور که در حال حاضر، دست‌کم توسط کسانی که با قدرت نظامی تسخیر شده‌اند، تصور می‌شود، مشکل است.

If “war made the state and the state made war,” then the state, as currently perceived, at least by those besotted with military power, is the problem.

یک درخشش عظیم، یک ابر قارچی، چند هزار انسان مرده. ما برنده!

بدبین ها - روح های ناامید - به ما می گویند که سلاح های هسته ای از بین نمی روند. شما نمی توانید جن را در بطری «یا به بوتل» برگردانید. همانطور که ژنرال **جیمز ای. کارترایت**، رئیس سابق فرماندهی استراتژیک ایالات متحده، زمانی گفته است، نمی توانید «سلاح های هسته ای را اختراع نکنید». بنابراین ظاهراً ما تا زمانی که "اوه های بزرگ" اتفاق بیفتند و بشریت منقرض شود، با آنها گیر کرده ایم. پس تا آن موقع:

مدرن کردن، مدرن کردن، مدرن کردن. تهدید کردن، تهدید کردن، تهدید کردن **دیوید باراش** و **وارد ویلسون** ادعا می کنند که این کاملاً نادرست است: ما بیشتر از هر نوع فناوری منسوخ و ناکارآمد به سلاح های هسته ای گیر نکرده ایم، و صراحتاً خاطر نشان می کنند: «ایده های احمقانه اینطور نیست. باید فراموش شوند تا رها شوند.»

«فناوری بی فایده، خطرناک یا منسوخ شده نباید به اجبار وجود داشته باشد. هنگامی که چیزی دیگر مفید نیست، بدون تشریفات و شایسته نادیده گرفته می شود.»

ما در یک دموکراسی خودخوانده زندگی می کنیم، اما؛ ما، مردم، کسانی نیستیم که در اینجا دارای اقتدار واقعی هستیم. کسانی که این نمایش را اجرا می کنند اساساً نسبت به عواقب نظامی گری، جنگ و به خاطر خدا سلاح های اتمی کور به نظر می رسند.

به گفته نویسندگان، این یک چالش معتبر و قابل توجه برای بدبینی بسیاری از مردم است که گرفتار شدن در آن دامی آسان است. بشریت می تواند به سادگی از این فناوری بی ارزش فراتر رود - و در نهایت این کار را خواهد کرد. جن قدرتی برای جلوگیری از این کار ندارد. خداوند راست ایش کنند.

فرا تر رفتن از بدبینی اولین قدم در تصور تغییر است - اما تصور تغییر همان ایجاد آن نیست. قدم بعدی در این فرآیند به سختی موضوع «فناوری بهتر» است - یعنی وسیله ای بهتر (کمتر رادیواکتیو؟) برای کشتن دشمن. گام بعدی شامل تغییر در آگاهی جمعی بشریت است. تا آنجا که من می توانم بگویم، ما گرفتار - به طرز وحشتناکی در قفس - در روانشناسی یک سیاره مرزی و تقسیم شده گرفتار شده ایم. **چارلز تیلی**، دانشمند علوم اجتماعی، زمانی آن را با سادگی خیره کننده بیان کرد: "**جنگ دولت را ساخت و دولت جنگ را ساخت.**"

نژاد بشر با مفهوم "حاکمیت دولت" دولت را در آغوش گرفته است. این حق اولیه «193» نهاد ملی است که تکه های «مولفه های» خاص خود را از سیاره زمین ادعا یا مطالبه کرده اند - و من مطمئناً بخش "حاکمیت" را درک می کنم. چه کسی نمی خواهد تصمیمات زندگی خود را بگیرد؟ اما بخش "دولت"؟ این مملو از پادوکس و تناقض

است، نه به عنوان مجوز تاریک و ظلمت برای رفتار در بدترین حالت. نظامی گری که جن هسته ای را می پرستد بدون حاکمیت دولت نمی تواند وجود داشته باشد.

برای من، سوالی که در حال حاضر ضروری است مطرح شود این است: جایگزین ما برای ناسیونالیسم، که در حال حاضر مدعی سلطنت آزاد بر روی کره زمین است، یا که هستیم چیست؟ و ناسیونالیسم با یک فحش کشنده گام برمی دارد - به ویژه ناسیونالیسم دارای سلاح هسته ای. به عنوان مثال، همانطور که آسوشیتدپرس اخیراً گزارش داده است:

ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه روز چهارشنبه گفت که روسیه آماده استفاده از سلاح های هسته ای در صورت تهدید حاکمیت یا استقلال این کشور است و یک هشدار صریح دیگر به غرب تنها چند روز قبل از انتخاباتی که در آن مطمئناً یک دوره شش ساله دیگر را برای بوتین تضمین می کند، صادر کرد. یا در اینجا *The Times of Israel* است: "**آمیخای الپاهو** وزیر میراث فرهنگی روزیکشنبه گفت که یکی از گزینه های اسرائیل در جنگ علیه حماس می تواند پرتاب بمب هسته ای در نوار غزه باشد...

پلانک! کار را تمام کن!

و سپس، البته، پسر خوب جهانی وجود دارد - ایالات متحده! ایالات متحده آمریکا! - رهبری اتهام آوردن صلح به جهان در هر کجا و هر طور که می تواند: به عنوان مثال، با ادعای «حاکمیت» (شما می توانید بگویید) بر منافع ملی کره جنوبی و اعلام، همانطور که سیمون چون در Truthout بیان می کند، "جنگ سرد جدید با چین" و اجرای "گسترش گسترده مانورهای نظامی تحریک آمیز به رهبری ایالات متحده در شبه جزیره کره".

عجب جنگ سرد جدید! بیش از 300000 سرباز کره جنوبی و 10000 سرباز آمریکایی در یک سری بازی های جنگی موسوم به "سپر آزادی 2024" مانورهای میدانی متعددی از جمله بمباران در مرز کره شمالی انجام داده اند.

چون می نویسد: «مجموع نیروهای ایالات متحده، در کره (USFK) و نیروهای کره جنوبی، نیروهای کره شمالی را تحت الشعاع قرار می دهند، که کل بودجه نظامی آن 1.47 میلیارد دلار است در مقایسه با کره جنوبی با 43.1 میلیارد دلار، بدون ذکر بودجه ایالات متحده با 816.7 دلار. میلیارد...»

او ادامه می دهد: «ایالات متحده از کره شمالی به عنوان بهانه ای برای جنگ سرد جدید خود علیه چین استفاده می کند، و با کنترل 40 درصد ذخایر هسته ای جهان، حتی حاضر است برای پیشبرد اهداف ژئوپلیتیکی خود، جنگ هسته ای را به خطر بیندازد.»

و او از نوام چامسکی نقل می‌کند که با توجه به بی‌تفاوتی آشکار کشور به این خطر، اشاره می‌کند که «ایالات متحده همیشه با آتش بازی می‌کند».

چگونه می‌توانیم آن را متوقف کنیم؟

ما در یک دموکراسی خودخوانده زندگی می‌کنیم، اما؛ ما، مردم، کسانی نیستیم که در اینجا دارای اقتدار واقعی هستیم. کسانی که این نمایش را اجرا می‌کنند اساساً نسبت به عواقب نظامی‌گری، جنگ و به خاطر خدا سلاح‌های اتمی کور به نظر می‌رسند. داشتن قدرت به معنای داشتن توانایی تهدید - و در صورت لزوم، ایجاد آسیب... فراتر از مرزهای مورد تایید الهی آنها است، البته (بدون احتساب پیامدهای احتمالی که مرز نمی‌شناسد).

اگر **تیلی** درست می‌گوید - اگر «جنگ دولت را ساخت و دولت جنگ را به وجود آورد» - آن‌گاه دولت، آن‌طور که در حال حاضر، حداقل توسط کسانی که قدرت نظامی دارند، تصور می‌شود، مشکل است. دانستن این آغاز است... اما چه؟ بقا یعنی یافتن پاسخ

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

رابرت سی. کوهلر خبرنگار صلح

رابرت کوهلر یک روزنامه‌نگار ساکن شیکاگو و نویسنده سندیکایی ملی برنده جایزه است. کوهلر جوایز متعددی را برای نوشتن و روزنامه‌نگاری از سازمان‌هایی از جمله انجمن ملی روزنامه‌ها، روزنامه‌های حومه آمریکا و باشگاه تیتور شیکاگو دریافت کرده است. او به طور منظم در وبسایت‌های مطرحی مانند *Common Dreams* و *Huffington Post* همکاری می‌کند. کوهلر با اجتناب از برجسب‌های سیاسی، خود را «روزنامه‌نگار صلح» می‌داند. او سردبیر سرویس رسانه‌ای تریبون و گزارشگر، ستون‌نویس و رئیس دفتر کپی در روزنامه‌های *لرنر*، زنجیره‌ای از روزنامه‌های محله و حومه در منطقه شیکاگو بوده است. کوهلر ستون خود را راه‌اندازی کرد. در سال 1999. کوهلر که در دیترویت به دنیا آمد و در حومه شهر دیربورن بزرگ شد، از سال 1976 در شیکاگو زندگی می‌کرد والد او در کتابش با عنوان «شجاعت قوی می‌شود» (2016) با او تماس بگیرید یا به وبسایتش در *Commonwonders.com* مراجعه کنید.

رابرت سی. کوهلر

----- با تقدیم احترامات «» 2024-04-14

.....